

Johanneksen evankeliumi 3:13 selitys

"Ei kukaan ole noussut taivaaseen, paitsi taivaasta tullut ihmisen poika, joka on taivaassa..." (Joh 3:13)

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien mielestä tämä kohta todistaa Jeesuksen isän vertaiseksi Jumalaksi, joka säilytti jumaluutensa myös sinä aikana, kun oli ihmisenä maan päällä. Jeesus olisi ollut yhtä aikaa taivaassa ja maan päällä aivan niin kuin Jumala, joka on läsnä kaikkialla tai näkee kaikkialle henkensä kautta. Tämä on kuitenkin virhetulkinta.

Aivan ensimmäiseksi on huomattava se, että sanat "joka on taivaassa" ovat Johanneksen kerrontaa tai katolisten isien tekemä lisäys ja ne puuttuvatkin monista vanhoista käsikirjoituksista. Ne eivät siis ole Jeesuksen omat sanat. Voimme tietää sen siitä, että Jeesus ei ollut noussut silloin vielä taivaaseen, kun hän puhui Nikodeemuksen kanssa. Jeesus ei ollut noussut taivaaseen vielä silloinkaan, kun ilmestyi kuolleista heräämisen jälkeen Marialle haudan luona. (Joh 20:17) Miten Jeesus olisi voinut sanoa Nikodeemukselle nousseensa taivaaseen, jos se ei kerran ollut totta?

Kolmiyhteiseen jumalaan uskovien perustelut tästä jakeesta ovat aivan järjettömät. Jeesus olisi sanonut Nikodeemukselle nousseensa ylös taivaaseen ja olevansa taivaassa sillä samalla hetkellä, kun hän puhui Nikodeemuksen kanssa. Jos Jeesus olisi ollut koko ajan taivaassa sinä aikana, kun oli liharuumiissa ihmisenä maan päällä, niin kuka olisi tullut alas taivaasta? Jeesushan olisi siinä tapauksessa jäänyt taivaaseen sen sijaan, että olisi tullut sieltä alas. Kenet Jumala olisi siis lähettänyt taivaasta alas maan päälle, jos Jeesus olisi jäänyt hänen tykönsä taivaaseen, niin kuin kolmiyhteiseen jumalaan uskovat väittävät?

Joku voi vastata tähän kysymykseen sillä tavalla, että Jeesus jäi jumalallisen luontonsa kautta taivaaseen, mutta hänen inhimillinen luontonsa sai alkunsa Marian kohdussa ja oli maan päällä sillä hetkellä, kun Jeesus sanoi nuo sanat Nikodeemukselle. Tämäkin on aivan järjetön selitys. Siinä jaetaan Jeesus keinotekoisesti kahteen osaan, niin että hän ei olisikaan käytännössä vain yksi persoona, jolla on oma tietoisuutensa: oma tahto, ajatukset, tunteet, mieli, muistot ja tieto. Jeesus olisi käytännössä kaksi eri persoona, joilla molemmilla olisi oma tahto, ajatukset, tunteet, mieli, muistot ja tieto. Hän olisi ihminen ja Jumala eli kaksi eri olevaista yhtä aikaa.

Molemmat näistä "luonnoista" sanoisivat "minä olen" ja olisivat toisistaan erillisiä olevaisia, vaikka kolmiyhteiseen jumalaan uskovat sanovat vastoin totuutta, että kyse on yhdestä olevaisesta ja yhdestä persoonasta, Kristuksesta, jossa nämä molemmat luonnot ovat läsnä. He käyttävät siis sanaa "luonto" elävästä olennosta ja persoonasta, jolla on oma tietoisuutensa niin kuin ihmisellä ja Jumalalla kummallakin oma tietoisuutensa on. He yrittävät hämätä tällä tavalla itseään ja kuulijoitaan, niin että uskovaiset eivät ymmärtäisi Jeesuksen olevan ihmisenä kokonaan eri olento kuin hänen isänsä Jumala, mikä on kuitenkin Raamatun ilmoittama totuus tässä asiassa.

Ainoa järkevä ja ristiriidaton selitys sanoille "joka on taivaassa" on pitää niitä myöhempänä lisäyksenä tai Johanneksen kerrontana. Jeesus oli silloin noussut ylös taivaaseen ja oli taivaassa silloin, kun Johannes kirjoitti ne sanat 60 vuotta itse tapahtumien jälkeen. Jeesus on myös tullut taivaasta, niin kuin Johannes kertoi muutamassa kohdassa evankeliumiaan Jeesuksen sanoneen.

On hyvä tuntea myös juutalaisten uskomuksia, jotka ovat tämän kohdan taustalla siihen vaikuttavana tekijänä. Juutalaiset fariseukset luulivat Mooseksen nousseen ylös taivaaseen, josta hän toi lain taulut Israelin kansalle. Osa näistä fariseuksista oli tullut uskoon ennen kuin Johannes

kirjoitti nämä sanat, joten ne voivat olla heille suunnatut. Johannes antaa siten ymmärtää, että ei Mooses eikä kukaan muukaan ole noussut ylös taivaaseen noutamaan lain tauluja alas maailmaan. Sen sijaan Jumala on lähettänyt oman poikansa välittämään iankaikkisen elämän sanat taivaasta ensin omalle kansalleen ja sitten koko maailmalle. Jumalan viisaus on tullut Jeesuksen kautta koko seurakunnan tietoon ja jopa taivaallisten valtojen tietoon evankeliumin kautta (Efe 3:1-12).

Petteri Haipola, 26.7.2015, muokattu 19.4.2017

Alla oleva teksti on julkaistu 3.1.2015 ja päivitetty 26.7.2015

Tätä jaetta on käytetty **kolminaisuusopin**, **Jeesuksen pre-eksistenssin** ja **jumaluuden** tukena, mistä syystä lukijan on syytä tietää joitakin käyttämiäni nimiä eri tulkinnoista ja niiden kannalla olevista ihmisistä. Aloitan siis niistä. Jos et jaksa lukea eri tulkinnoista ja nimityksistä, niin voit hypätä niiden ylitse suoraan jakeen Joh 3:13 selitykseen [tästä linkistä](#).

Tarkoitukseni ei ole jakaa kristittyjä eri lahkoihin ja leireihin käyttämällä heistä erilaisia nimityksiä opillisen suuntauksen ja uskontunnustuksen mukaan, vaan tarkoitukseni on helpottaa lukemista ja puhua asioista niitä kuvaavilla hyvillä nimillä. Kun lukija ymmärtää erilaiset nimitykset, on kirjoittaminen, lukeminen ja puhuminen helpompaa, koska nimitykset ovat lyhyitä ja ytimekkäitä, vaikka sisältävät paljon erilaisia näkemyksiä ja asioita – kannan ottoja toisten tulkintojen puolesta ja toisia vastaan.

Trinitaarilla tarkoitan *kolminaisuusopin* kannattajaa sen eri muodoissaan.

Kolminaisuusopin *klassisen muodon* mukaan Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat kaikki yhtä iankaikkisia ja kaikkivaltiaita (esimerkiksi [Athanasioksen uskontunnustus](#)). Heillä ei ole alkua, jota ennen heitä ei ole ollut olemassa. Tästä huolimatta Jeesuksen uskotaan syntyneen Isästä Jumalasta muinaisuudessa iankaikkisina aikoina ennen tämän maailman luomista. Trinitaarit eivät näe tässä mitään ristiriitaa, vaikka maalaisjärjellä ajateltuna jokin, joka syntyy, ei voi olla yhtä vanha kuin se, josta hän syntyy. Jeesuksen uskotaan silti olleen olemassa Isän tykönä jo ennen kuin hän syntyi.

Kolminaisuusopista on olemassa vaihtoehtoinen tulkinta, jonka mukaan Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat kaikki yhtä iankaikkisia, mutta heidän välillään vallitsee hierarkia. Isä on vallassa ylin ja ainoa kaikkivaltias, Poika on hänelle alamainen ja koska Isä ja Poika lähettävät Pyhän Hengen ja jakavat Henkeä tahtonsa mukaan, on Pyhä Henki hierarkiassa alin näiden kolmen joukossa. Kaikki kolme ovat silti kaikkivaltiaita suhteessa luotuihin olentoihin, mutta heidän välillään vallitsee hierarkia mainitussa järjestyksessä.

Kaikkia kolmea pidetään kolminaisuusopissa *persoonallisena Jumalana*, eli uskotaan Jumalan olevan kolmiyhteinen "Isä ja Poika ja Pyhä Henki". Kolminaisuusopissa tunnustetaan, että "Isä on Jumala", "Herra Jeesus Kristus on Jumala" ja "Pyhä Henki on Jumala". Isä on *Jumalan ensimmäinen persoona*, Poika on *Jumalan toinen persoona* ja Pyhä Henki on *Jumalan kolmas persoona*. Jumalan kukin persoona on *itsenäisesti ajatteleva, puhuva ja toimiva* subjekti. Kaikki trinitaarit eivät suostu käyttämään sanaa "persoona" kuvatessaan kolmiyhteistä Jumalaa, koska sanaa persoonaa tulisi heidän mielestään käyttää vain luoduista olennoista kuten ihmisistä ja enkeleistä. Vaikka Isä ja Poika ja Pyhä Henki on kuvattu Raamatussa ikään kuin henkilöinä tai persoonina, ei heitä tule kutsua nimellä "persoona".

Trinitaarit sulkevat pääsääntöisesti eri tavalla jumaluusopissa uskovat ihmiset kristikunnan ulkopuolelle eli he pitävät tämän opin totena pitämistä pelastumisen ehtona. Jos joku kieltää

Jeesuksen jumaluuden tai Pyhän Hengen jumaluuden (persoonan), niin häntä ei pidetä kristittynä, vaan uskotaan hänen olevan harhaoppinen ja joutuvan ikuiselle tuomiolle, ellei hän muuta mieltään tässä opin kohdassa. Kaikki trinitaarit eivät ole yhtä jyrkkiä tuomioissaan, mutta virallisissa ja julkisissa opin muotoiluissa annetaan silti ymmärtää, että kolminaisuusopin uskominen jossakin muodossaan on sielujen pelastumisen ehto.

Unitaari on henkilö, joka uskoo yhteen ainoaan Jumalaan ja valtiaaseen, Isään, joka on kaiken olevaisen luoja.

Unitarismi kieltää kolminaisuusopin ja kolmiyhteisen Jumalan, niin että pitää Jeesusta Kristusta Jumalan ainosyntyisenä poikana ja kaikkien luotujen yläpuolelle korotettuna herrana ja kuninkaana, mutta ikuisesti alamaisena Isälle Jumalalle. Unitarismissa ei uskota Jeesuksen iankaikkisuuteen eli häntä pidetään luotuna olentona, joka on syntynyt jonakin tiettyinä hetkenä, jota ennen hän ei ole ollut olemassa. Pyhää Henkeä ei pidetä "persoonana"; se on "Jumalan voima", jonka kautta Jumala toimii ja vaikuttaa historiassa, mutta se ei ajattele, puhu eikä toimi itsenäisesti niin kuin Jumala tai persoona tekee, vaikka se ikään kuin persoonana Raamatussa on esitetty.

Areiolaisuudessa uskotaan Jeesuksen syntyneen muinaisuudessa ikuisina aikoina ennen tämän maailman luomista. Jeesus on tämän tulkinnan mukaan Jumalan tekojen (luotujen) esikoinen, syntynyt ennen muuta luomakuntaa. Jeesus on kuitenkin "luotu olento" samalla tavalla kuin enkelit, sillä on aika, jota ennen Jeesus ei ollut olemassa, ja vaikka hän on "syntynyt Isästä", on hän samalla myös "luotu" olento, toisin kuin kolminaisuusopissa uskotaan.

Areiolainen on *areiolaisen tulkinnan* kannalla oleva henkilö.

Jehovan todistajat ja mm. jotkut **adventistit** uskovat, että Jeesus Kristus on sama kuin *arkkienkeli* tai *ylienkeli Mikael*. Hän on silti myös "Jumalan poika", joka syntyi ihmiseksi neitsyt Mariasta, eli synnittömän elämän, kuoli puuhun ripustettuna (kaikki Jehovan todistajat eivät usko ristiinnaulitsemiseen) ja Jumala herätti hänet ylös kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan. Jumala on korottanut Jeesuksen takaisin ylienkelin asemaan kaikkia luotuja olentoja ylemmäksi, niin että hän on alamainen ainoastaan Isälle Jumalalle. Samoin kuin *areiolaisuudessa*, tässäkin tulkinnassa ei pidetä pyhää henkeä itsenäisenä persoonana, vaan ajatellaan sen olevan Jumalan persoonaton voima, vaikka se esitetäänkin kirjoituksissa ikään kuin persoonana (adventistit uskovat kuitenkin kolmiyhteiseen Jumalaan ja Pyhän Hengen persoonaan).

Socinolaisuus on mennyt askeleen pidemmälle edellä mainituista "Jeesuksen täydellisen jumaluuden" kieltävistä näkemyksistä. Sen mukaan Jeesus Kristus sai alkunsa vasta neitsyt Marian kohdussa, kun hän sikisi pyhästä hengestä ja syntyi sitten aikanaan ihmiseksi. Tätä ennen Jeesus ei ole ollut olemassa. Jeesus on siten täydellinen ihminen, joka ei ole ollut olemassa ennen sikiämistään ja syntymistään ihmiseksi. **Jeesuksen pre-eksistenssi** kielletään, mutta uskotaan hänen olevan luvattu Kristus ja että Isä on korottanut hänet kaikkia luotuja ylemmäksi palvottavaksi ja kumarrettavaksi herrojen herraksi ja kuningasten kuninkaaksi.

Pre-eksistenssi tarkoittaa "edeltä olemista"; sitä, että joku on ollut olemassa ennen syntymäänsä tai luoduksi tulemistaan henkenä tai sieluna joko Jumalan tykönä taivaassa tai tässä maailmassa (mm. usko jälleensyntymiseen). *Jeesuksen pre-eksistenssin kieltävän tulkinnan* mukaan Jeesus on ollut olemassa edeltä tai ennen tämän maailman perustamista ainoastaan *Isän Jumalan mielessä, suunnitelmissa ja aivoituksissa*, mutta ei *itsenäisesti ajattelevana, puhuvana ja toimivana persoonana* (subjektina, olentona). Jeesuksen pre-eksistenssi on siten samankaltaista kuin kuningas Daavidin, profeetta Jeremian, apostoli Paavalin ja kristittyjen pre-eksistenssi, sillä Jumala on

valinnut ja tuntenut meidät jo ennen maailman perustamista tai ennen kuin synnyimme, vaikka meitä ei ollut silloin vielä edes olemassa. (Psa 139; Jer 1:5; Gal 1:15-16; Room 8:28-30; 2Tim 1:9; 1Piet 1:2) Jumala on nähnyt tulevaisuuteen ja on tuntenut meidät tämän edeltä näkemisen ja tietämisen kautta ennen kuin me synnyimme, mutta me emme ole olleet olemassa elävinä olentoina ennen sikiämistämme; samoin voidaan uskoa Jeesuksen kohdalla, sillä hän ei olisi "täydellinen ihminen", jos hän olisi muista ihmisistä poiketen pre-eksistenttinen, ja etenkin, jos hän olisi jatkanut "henkenä" olemistaan taivaassa samalla hetkellä, kun hän oli "ihminen maan päällä". Juuri sillä tavalla jotkut trinitaarit väittävät kuitenkin tapahtuneen (esim. Albert Barnes).

Branhamiläisyydessä uskotaan, että on vain yksi Jumala, joka ilmoittaa itsensä Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Nämä kolme eivät ole kuitenkaan itsenäisesti ajattelevia, puhuvia ja toimivia persoonia. Ne ovat Jumalan ilmenemismuotoja ja titteleitä yhdestä ainoasta Jumalasta, joka on meidän isämme ja kaiken olevaisen luoja. Tämä yksi ainoa Jumala on nimeltään "Herra Jeesus Kristus", jossa Herra vastaa Isää, Jeesus vastaa Poikaa ja Kristus vastaa Pyhää Henkeä.

Branhamiläisyydessä ei oteta kantaa Jeesuksen ihmisyyteen ja jumaluuteen tai ns. kaksiluontooppiin. Käytännössä uskotaan kuitenkin niin, että Jeesus Kristus on "Jumala ihmisen ruumiissa". Se, miten tai miksi tämä Jumala puhui isänsä kanssa ihmisenä ollessaan ja rukoilee taivaassa isää, jää arvoitukseksi. Isää ja poikaa ei pidetä tässä näkemyksessä kahtena eri persoonana tai kahtena eri olentona vaan he ovat yhden ja ainoan Jumalan kaksi eri ilmenemismuotoa. Branhamiläisyydessä uskotaan, että "Jeesus on Isä" ja "Isä on Pyhä Henki" ja "Pyhä Henki on Kristus".

Oneness pentecostalism on helluntailaisuudesta eronnut suuntaus, joka on lähellä branhamiläisyyttä. Kolminaisuusopin perinteinen muoto kielletään ja tunnustetaan vain yksi Jumala, joka on meidän Isämme. Jeesuksen uskotaan olleen sama kuin Isä aina siihen asti, kun hän sikisi pyhästä hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta eli tuli ihmiseksi: Jumala inkarnoitui eli otti itselleen ruumiin. Tämän jälkeen "ihminen Jeesus" ja "Isä Jumala" ovat sillä tavalla eriä, että Jeesuksen ihmisyyttä tai inhimillistä luontoa ei saa sotkea hänen jumaluuteensa tai jumalalliseen luontoonsa. Jeesuksessa Kristuksessa nämä kaksi luontoa tai olemusta yhtyvät toiseensa salatulla tavalla, jota ei ihmisen luonnollinen järki voi ymmärtää, vaikka tämä opetus voidaankin ymmärtää uskon kautta järkeväksi ja ristiriidattomaksi Jumalan sanan totuudeksi. Sitä, millä tavalla Jeesuksen jumaluus ja ihmisuus ovat yhdistyneet toisiinsa, ei muotoilla yhtä tarkasti kuin klassiseen kolminaisuusoppiin kuuluvassa Jeesuksen kaksiluonto-opissa.

Jeesus on Isä -opilla tarkoitetaan näkemystä, jonka mukaan Jeesus Kristus on lihaan eli ihmiseksi tullut Jumala, sama kuin Isä. Jumalassa ei ole kahta tai kolmea tai useampaa "persoonaa", eikä Jumalaa tulisi sanoa persoonaksi, koska vain ihmisiä ja enkeleitä kutsutaan persooniksi.

"Jeesus on Isä" -opin eri näkemysten mukaan Jeesus on joko "Jumala ja ihminen yhtä aikaa" tai sitten hän on vain "Jumala, joka on ilmestynyt ihmisen hahmossa ja ottanut itselleen ruumiin", jotta on voinut sovittaa maailman itsensä kanssa Kristuksen ruumiin ja veren uhrin kautta Golgatan ristillä. Sitä, onko Jeesus täydellinen ihminen vai näyttikö hän ainoastaan ihmiseltä, vaikka olikin "Jumala ihmisen ruumiissa", ei yleensä pohdita. Jeesuksen kaksiluontooppiin ei oteta välttämättä kantaa.

Doketismi on varhaisten kirkkoisien harhaopiksi tuomitsema näkemys, jonka mukaan Jeesus ei ollut "täydellinen ihminen" vaan ainoastaan näytti ihmiseltä. Kristus ei kärsinyt doketistien mukaan ristillä liharuumiissa kuolemaa vaan se oli joku muu tai sitten ainoastaan näytti siltä, että kristus olisi kuollut, vaikka hän ei todellisuudessa kuollutkaan. Jotkut doketistit ajattelivat siten, että Jeesuksen ruumis ei ollut todellinen vaan se oli eräänlainen harhakuva, illuusio, tai jotakin muuta

vastaavaa. Jotkut uskoivat niin, että Kristus asui ihmisen Jeesuksen ruumiissa, mutta oli eri olento kuin Jeesus ja lähti ruumiista pois ennen ristinkuolemaa.

Doketistit eivät siis uskoneet evankeliumin ydinsanomaa, sitä, että Jeesus Kristus on kärsinyt ihmisen liharuumiissa ristillä ja kuollut, minkä jälkeen Jumala herätti hänet ylös kuolleista kolmantena päivänä kirjoitusten mukaan. Doketistit kielsivät siten syntien sovituksen, joka on kristinuskon tärkein opetus ja uskomme asiasisältö.

On hyvin luultavaa, että apostoli Johannes tuomitsi *doketistit* harhaoppisiksi ja sanoi heitä antikristuksiksi, koska he kielsivät sen, että Jeesus Kristus on ihminen, lihassa tullut koko maailman vapahtaja ja Jumalan poika. (1Joh 2:18-28; 4:1-16)

Doketisti on *doketismin* kannattaja.

Jeesuksen kaksiluonto-oppi muotoiltiin lopulliseen kuosiinsa Khalkedonin kirkolliskokouksessa vuonna 451. [Sen julkilausumassa sanotaan:](#)

"Me opetamme siten pyhiä isiä seurataksemme kaikki yksimielisesti tunnustamaan yhtä ja samaa Poikaa, meidän Herraamme Jeesusta Kristusta, yhtä täydellistä jumaluudessa ja samoin yhtä täydellistä ihmisyydessä; tosi Jumalaa ja tosi ihmistä, jolla on järjellinen sielu ja ruumis; joka on samaa olemusta Isän kanssa jumaluuden puolesta [mukaan] ja samaa olemusta meidän kanssamme ihmisyyden puolesta [mukaan]; joka on kaikin tavoin samanlainen kuin me kuitenkin ilman syntiä; joka on syntynyt ennen kaikkia aikakausia Isästä jumaluuden puolesta [mukaan], ja on syntynyt näinä viimeisinä päivinä meidän ja meidän pelastuksemme vuoksi neitsyt Mariasta, Jumalan äidistä, ihmisyyden puolesta [mukaan]; yhtä ja samaa Kristusta, Poikaa, Herraa, ainosyntyistä, joka on tunnettavissa kahden luontonsa mukaan sekoittamatta, muuttamatta, jakamatta ja erottamatta niitä toisistaan (– in duabus naturis inconfuse, immutabiliter, indivise, inseparabiliter); jonka kahta määriteltyä luontoa ei ole otettu pois millään muotoa niiden yhtyessä toisiinsa vaan ne ovat pikemminkin säilyneet ja ne esiintyvät yhdessä persoonassa (prosopon) ja yhdessä olemuksessa (hypostasis), eikä niitä ole erotettu tai jaettu kahdeksi persoonaksi, vaan yhdeksi ja samaksi Pojaksi, ja ainosyntyiseksi Jumalaksi, Sanaksi, Herraksi Jeesukseksi Kristukseksi; niin kuin profeetat ovat alusta asti julistaneet hänestä, ja niin kuin Herra Jeesus Kristus on itse opettanut meitä, ja jonka pyhien isien uskontunnustus on välittänyt meille."

Vaikka tämä on läntisissä kirkoissa hyväksytty virallinen kaksiluonto-opin määritelmä, niin kaikki varhaisten kirkkoisien jälkeen eläneet ja nykyään elävät teologit ja kristityt eivät ole pitäneet eivätkä pidä kiinni sen muotoilemasta opista kirjaimellisesti. Osa heistä jakaa Jeesuksen inhimillisen ja jumalallisen luonnon kahteen eri paikkaan, niin että inhimillinen luonto oli maan päällä Jeesuksen eläessä ihmisenä ja jumalallinen luonto jäi taivaaseen. Perusteluna tälle väitteelle käytetään nimenomaan Johanneksen evankeliumin kolmannen luvun jaetta 13.

Tämän tulkinnan mukaan Jeesuksen persoona olisi jakaantunut kahteen eri paikkaan, niin että hänen luontonsa olisi myös jakaantunut vastaavalla tavalla kahteen eri paikkaan, taivaaseen ja maan päälle. Tällaista persoonan ja luonnon jakaantumista kahteen eri paikkaan ei pidetä kuitenkaan kolminaisuusopin ja kaksiluonto-opin vastaisena vaan niitä tukevana tulkintana.

Maalaisjärjellä ajateltuna tällainen persoonan ja luontojen jakaantuminen kahteen eri paikkaan on kuitenkin lähempänä kahden eri persoonan välistä yhteyttä kuin yhdessä persoonassa yhdistynyttä kahta luontoa, jolla tavalla Khalkedonin konsiilin julkilausumassa kristuksen kahta luontoa on selitetty.

Raamatun mukaan luonnollinen ihminen ei ole koskaan nähnyt Jumalaa, mutta kuoleman jälkeen hänet voidaan nähdä istumassa valtaistuimellaan, jolla myös Jeesus istuu. (Joh. 1:18; 1Tim. 6:13-16; 1Joh 4:12; Ilm. 22:1-4; vrt. Matt. 5:8) Mitä tällä tarkoitetaan, siitäkin on olemassa erilaisia tulkintoja. Toiset uskovat näkevänsä vain Jeesuksen valtaistuimella, mutta toiset uskovat, että myös isä Jumala istuu siellä ruumiillisessa muodossa poikansa vieressä. En ole kuullut kuitenkaan kenenkään väittävän, että pyhä henki olisi siellä ruumiillisessa muodossa, vaikka Johannes kastaja on hänet evankeliumien mukaan sellaisessa muodossa nähnyt. (Mat 3:16; Luuk 3:22) Joka tapauksessa, Jumala on henki, ja me tiedämme näkevämme Jeesuksen sellaisena kuin hän on, kun hän saapuu. (1Joh. 3:2)

Käyn tässä kirjoituksessa lävitse eri tulkintoja Johanneksen evankeliumin kolmannen luvun jakeelle 13 ja numeroin ne tähän selitykseeni. Yritän olla mahdollisimman puolueeton. Pyrin hylkäämään ne perustelut, jotka ovat virheellisiä ja kyseenalaistan ne, jotka ovat riittämättömiä tai epäselviä. Vaikka varmuutta oikeasta tulkinnasta ei tässäkään tutkimuksessa syntyisi, niin voimme vähintään hylätä virheelliset perustelut, jolloin erehtymisen mahdollisuus pienenee.

Jumalan sanan tulee olla loogista ja johdonmukaista, niin että se ei kumoa itse itseään. Jumalan sanan opetuksen tulee olla järkevää ja ymmärrettävää, niin että se avautuu ymmärryksemme ja valaisee mielemme, mikä on Jumalan sanan tehtävä, kun se oikein ymmärretään. (Psa 119:105, 130; Matt 15:10; Mar 4:33)

Tässä jakeessa on huomattava ihan ensimmäiseksi se, että Jeesus ei ollut vielä kuollut eikä noussut ylös taivaaseen, kun hän kohtasi Nikodeemuksen. Evankeliumeissa ei mainita yhtään tapausta, jossa Jeesus olisi vielä eläessään noussut ylös taivaaseen Isän tykö ja tullut sieltä takaisin maan päälle. Näin ollen socinolaisen näkemyksen väitteet ovat erittäin huonosti perusteltuja. Oikea ymmärrys löytynee jostakin muualta kuin heiltä. [Socinolaisuuden](#) mukaan Jeesus olisi käynyt taivaassa ihmisenä ollessaan ja saanut Isältä ohjeita toimintaansa varten.

1) Jeesus jakaa itsensä "ihmisen luontoon" ja "Jumalan luontoon", niin että "ihmisen luonto" on maan päällä ihmisen ruumiissa ja "Jumalan luonto" on taivaassa Isän tykönä.

Kolminaisuus- ja kaksiluonto-oppien mukaan Jeesuksen "persoonaa" ei ole jaettu kahtia, sillä meillä on yksi Herra Jeesus Kristus, jossa "Jumalan luonto" ja "ihmisen luonto" ovat yhtyneet yhdeksi persoonaksi. Tämä on tapahtunut kuitenkin vasta Jeesuksen ihmiseksi sikiämisen ja syntymisen jälkeen, koska ihmistä Jeesus kristus ei ole ollut olemassa ennen kuin hän sikisi pyhästä hengestä neitsyt Marian kohdussa.

Olen sitä mieltä, että kolminaisuus- ja kaksiluonto-opeissa jaetaan Jeesus keinotekoisesti kahtia, jotta välttyttäisiin pitämästä Jumala-Jeesusta ja ihminen-Jeesusta kahtena eri olentona. Nimittäin, Jumala-Jeesus olisi jäänyt taivaaseen (Jumalan luonto) silloin kun ihminen-Jeesus eli maan päällä. Nämä kaksi ovat olleet järjestelmällisesti ajateltuna kaksi eri olentoa, joilla molemmilla on oma tietoisuutensa (subjekti), tahtonsa ja elämänsä (sielu). Tätä tosiasiaa on yritetty peittää kehittämällä kaksiluonto-oppi, niin että "luonto" korvaa sanan "olento", vaikka vastaa täysin sitä.

Jos trinitarismi olisi totta, niin Jeesus ei voisi olla täydellinen ihminen (täysin ihminen, tosi ihminen), koska hänen persoonansa olisi jaettu kahteen eri luontoon. Muilla ihmisillä on vain yksi persoona ja yksi luonto, ihmisen persoona ja ihmisen luonto. Tästä syystä on väärin väittää, että Jeesus on samanlainen kuin me. Toinen eroava seikka on Jeesuksen väitetty pre-eksistenssi, edeltä oleminen. Me olemme saaneet alkumme sikiämisessä eikä meitä ole ollut olemassa ennen sitä. Jeesus olisi sen sijaan ollut olemassa Jumalan poikana jo hamassa ikuisuudessa, joten hän olisi merkittäväällä tavalla erilainen kuin me. Raamattu kuvaa hänet silti samanlaiseksi ihmiseksi kuin me olemme, kuitenkin ilman syntiä.

Kolminaisuusopin mukaan Jeesuksen persoonassa ja ihmisen ruumiissa ovat "Jumalan olemus" ja "ihmisen olemus" läsnä yhtä aikaa, samanaikaisesti, mutta tietysti vasta pyhästä hengestä sikiämisen jälkeen, ei ennen sitä. Jeesus oli ennen "lihaksi tulemistaan" pelkästään "täydellinen Jumala", mutta sikiämisensä ja syntymisensä jälkeen hän on ollut, on ja on oleva "täydellinen Jumala ja täydellinen ihminen" yhtä aikaa. Jeesus ei siis lakkaa olemasta ihminen, kun on kerran ihmiseksi syntynyt: hän on oleva ihminen iankaikkisesti, niin kuin esimerkiksi David Pawson opettaa Jeesuksen kaksiluonnosta ja jumaluudesta.

Tämän teorian (1) mukaan Jeesus ei jättänyt koskaan taivasta tullessaan alas taivaasta vaan jäi Jumalana asumaan Isän tykö taivaaseen. "Ihminen Jeesus" olisi siten ollut vajavainen olento niin kuin ihmiset, mutta kaikkivaltias "Jumala Jeesus" ei lakannut koskaan olemasta täydellisesti "Jumala". Myös "ihminen Jeesus" osoitti välillä ylivertaisuuttaan luotuihin ihmisiin ja enkeleihin nähden tekemällä ihmeitä ja käyttämällä kaikkivaltiaan Jumalan arvovaltaa, koska Isä asui hänessä ja vaikutti hänessä voimallaan. Sitä ei kuitenkaan väitetä, että taivaaseen jäänyt Jumalan poika (Jeesuksen Jumalan luonto) olisi vaikuttanut Jeesukseen hänen maanpäällisen vaelluksensa aikana vaan puhutaan pelkästään isästä ja pyhästä hengestä, jotka vaikuttivat Jeesukseen hänen eläessään ihmisenä. Jos Jeesus olisi jäänyt luontonsa puolesta taivaaseen niin eikö tämä luonto olisi voinut vaikuttaa ihmisen luontoon taivaasta käsin?

Kristuksen kaksiluonto-oppi on mielestäni järjenvastainen eikä sitä voida ymmärtää; siksi sitä vaaditaankin uskomaan ja pitämään sitä sokeasti totena, koska sitä ei voida ymmärtää. Minä en kuitenkaan usko sitä, että Jumala vaatii omiltaan järjenvastaisten oppien todeksi tunnustamista, sillä Jumalan sanan pitäisi avautua ymmärryksellemme, kun se avautuu. (Ps. 119:130)

Jos järjenvastaiset asiat ovat Jumalalle mahdollisia toteuttaa, niin silloin Jumala voisi olla yhtä aikaa "täydellinen bakteeri ja täydellinen Jumala", niin että Jumalan luonto ja Jumalan olemus ovat yhtyneet yhdessä bakteerissa täydellisesti toisiinsa. Kun tämä bakteeri sitten jakaantuu eli lisääntyy suvuttomasti ja siitä muodostuu miljoonien ja miljardien bakteerien kasvusto biologisten lainalaisuuksien mukaan, niin meillä on sittenkin vain yksi Jumala, jossa Jumalan ja bakteerin luonto ja olemus ovat yhtyneet toisiinsa täydellisesti.

Tällaiset väitteet ovat ihan yhtä järkeviä kuin Jeesuksen kaksiluonto-opin väitteet, mutta jostakin syystä kolminaisuusopin kannattajat eivät pidä edes teoriassa mahdollisena sitä, että Jumala voisi inkarnoitua bakteeriksi ja lisääntyä suvuttomasti solun jakautumisen kautta, niin että hänestä tulee miljardeja bakteereja käsittävä kasvusto, ja että meillä olisi silti vain yksi Jumala, ei miljardeja eri jumalia.

Huomaa, että se hedelmöitynyt munasolu, josta syntyi Jeesus Kristus, tiedosti yhtä vähän itseään ja ympäröivää maailmaa kuin bakteeri, joten tämä vertaus on täysin oikeutettu ja järkevä. Vaikka

Jeesus ei voinut ihmisalkiona tietää yhtään mitään, uskotaan hänen silti säilyttäneen jumaluutensa koko ihmisyytensä ajan. Miten muutoin Jeesus voisi olla "Jumala ja ihminen samanaikaisesti"? Jumala ei voi lakata olemasta Jumala, joten hänen olisi täytynyt säilyttää jumaluutensa ja jatkaa Jumalana olemista kaiken sen aikaa, kun hän kehittyi sikiönä äitinsä kohdussa ja eli ihmisenä maan päällä.

Järjellisesti ajateltuna bakteeri-esimerkki ei ole järjettömämpi kuin Jeesuksen kaksiluonto-oppi. Jumalana oleminen ja ihmisenä oleminen kumoavat toinen toisensa. Samalla tavalla bakteerina oleminen ja Jumalana oleminen kumoavat toinen toisensa. Jumala ei ole ihminen eikä ihminen ole Jumala. Jumala ei ole bakteeri eikä bakteeri ole Jumala. Voidakseen olla täydellinen ihminen, Jeesus ei voi olla täydellinen Jumala. Ja voidakseen olla täydellinen Jumala, ei Jeesus voi olla täydellinen ihminen. Hän voi olla vain jompaa kumpaa kerrallaan, mutta ei molempia yhtä aikaa. Niinpä hänen täytyisi olla joko "Jumala ihmisen ruumiissa, joka vain näyttäisi ihmiseltä, mutta ei olisi ihminen", tai sitten hän olisi "ihminen", ei Jumala. Vaikka asia on loogisesti ajateltuna juuri näin, eivät kolminaisuusopin tai Jeesuksen pre-eksistenssin kannalla olevat tunnusta tätä teoriaa tai väitettä totuudeksi.

Trinitaarit vastustavat hyvin voimakkaasti ns. "järjen päätelmiä", joilla pyritään tekemään tyhjäksi Jumalan sana ja sen opetus. Kolminaisuus- ja kaksiluonto-opit ovat juuri sellaisia järjen päätelmiä, joilla kumotaan Raamatun kirjoitukset ja vaaditaan ihmisiä uskomaan järjenvastaisia sanan selityksiä. Jumalan sanan opetus ja evankeliumi eivät ole kuitenkaan hullutusta ja järjenvastaista muille kuin niille, jotka eivät usko tai eivät ymmärrä Jumalan sanan logiikkaa ja Jumalan viisautta. Onkin syytä kysyä ovatko trinitaarit edes Jumalan pojan uskossa, kun uskovat järjettömiä selityksiä ja väittävät niitä Jumalan sanan totuudeksi?

Jumala ei ole ihminen, sillä heti kun Jumala alkaisi olla ihminen, lakkaisi hän olemasta Jumala, mutta Jumala ei voi koskaan lakata olemasta Jumala. Jos Jeesus olisi pre-eksistenttinen Jumala, niin hän ei voisi olla täydellisesti ihminen: hän olisi Jumala, joka vain näyttäisi ihmiseltä. Ihmisen hahmossa ilmestyvä Jumala ei ole täydellisesti ihminen vaan on Jumala ihmisen ruumiissa. Raamatusta voidaan kuitenkin päätellä, että Jeesus on täydellisesti ihminen, joten hän ei voi olla Jumala, sellainen kuin Isä on – kaiken olevaisen luoja ja kaikkivaltias.

Jos Jeesus on täydellinen ihminen (tosi ihminen, täysin ihminen), niin hän on ihmisenä eri olento kuin Jumala. Mikään muu selitys ei ole järkevä, johdonmukainen ja ymmärrykselle avautuva.

Ihminen ei ole Jumala, sillä jos ihminen olisi Jumala, ei hän voisi olla täydellisesti ihminen, koska Jumala ja ihminen ovat niin erilaisia. Jos joku on "täydellisesti ihminen", ei hän voi olla samanaikaisesti "täydellisesti Jumala", sellainen kuin Isä on: kaikkivaltias kaiken olevaisen luoja.

Järjellisesti ajateltuna Jeesuksen täytyy olla joko täydellinen ihminen tai täydellinen Jumala, mutta hän ei voi olla molempia yhtä aikaa. Kun Jeesus sikisi pyhästä hengestä äitinsä Marian kohdussa, ei hän hedelmöityneenä munasoluna ja alkiona tiennyt vielä mitään, koska häneltä puuttuivat ihmisen aivot ja kyky ajatella, puhua ja toimia itsenäisesti. Vaikka Jeesus on ollut täydellisenä ihmisalkiona täydellisen avuton ja riippuvainen äidistään ja Isästään Jumalasta, joka on antanut hänelle elämän (Joh 5:26), on hän joidenkin kolminaisuusopin kannattajien mukaan pysynyt koko ajan "Isän helmassa" taivaassa ja jatkanut elämäänsä Jumalana, joka tietää kaiken ja on kaikkivaltias Isänsä tavoin yhdessä Pyhän Hengen kanssa, joka on kolminaisuusopin mukaan Jumalan kolmas persoona.

Kolminaisuusopin mukaan kaikki Jumalan persoonat kykenevät ajattelemaan, puhumaan ja toimimaan itsenäisesti, mutta Raamatun kirjoitusten mukaan Isä Jumala ohjaa pyhää henkeä ja toimii henkensä kautta. Pyhä henki ei toimi itsenäisesti niin kuin persoona vaan on täysin Jumalan ohjauksen ja hallinnan varassa. Myös Jeesus voi vaikuttaa siihen, mitä Isä henkensä kautta tekee, sillä Poika anoo asioita Isältä ja tämä vastaa hänen pyyntöihinsä toteuttamalla ne, koska ne ovat täydellisesti Isän tahdon ja suunnitelman mukaisia pyyntöjä.

Vanhan testamentin aikana ei olisi tarvinnut edes keskustella siitä, onko Israelin isä ja kaiken olevaisen luoja yksi ainoa totinen Jumala nimeltään Jahve, vai onko Jumala kolmiyhteinen "Isä ja Poika ja Pyhä Henki". Kaikille profetoille ja Raamatun kirjoittajille oli selvää, että vain Isä on yksi ainoa Jahve, kaikkivaltias Herra Jumala. Tuleva messias eli Nasaretin Jeesus ei ollut vielä syntynyt, ja kun hän syntyisi, olisi hän ihminen, niin kuin kaikki profetat hänestä uskoivat. Jumalan henkeä ei pidetty Vanhan testamentin aikana itsenäisenä persoonana, joka ajattelee, puhuu ja toimii itsenäisesti. Raamatun kirjoitusten mukaan "Jumala on yksi" ja hän on Isä, ei kolmiyhteinen "isä ja poika ja pyhä henki". (Jaak 1:19; 5Moos 6:4-9; Mar 12:29; Joh 17:3; Jda 1:24-25, jne.)

Raamatun mukaan Isä ja Poika ovat toisistaan erillisiä persoonia tai olevaisia, joilla on yhteys keskenään samalla tavalla kuin Jumalan lapsilla on yhteys toisiinsa ja Isään Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen pyhän hengen välityksellä. (Joh 10:24-39; 17:11, 20-23; 1Kor 6:17; Efe 4:1-6; 1Joh 1:1-6) Isän ja Pojan välinen yhteys on Jumalan ja ihmisen Jeesuksen Kristuksen välistä täydellistä yhteyttä, ei Jumalan kahden eri persoonan välistä yhteyttä. Kun Jeesus sanoi olevansa "yhtä isän kanssa", viittasi hän Israelin tuomareihin, joita sanottiin "jumaliksi". (Joh 10:24-39) Jeesus sanoi olevansa "Jumalan poika" ja antoi ymmärtää jumaluutensa olevan samanlaista jumaluutta kuin Israelin tuomareiden jumaluus, eli hän tunnusti olevansa ihminen. Jeesus ei tehnyt koskaan itsestään Jumalan vertaista eikä sanonut olevansa Jumala, vaikka juutalaiset syytivät häntä siitä, että hän olisi tehnyt itsestään Jumalan vertaisen ja pilkannut siten Jumalaa. (Joh 5:14-30) Miten Jeesus mahtaa suhtautua niihin "kristittyihin", jotka sanovat hänen olevan Jumala ja että hän olisi kaiken lisäksi pilkannut Jumalaa väittämällä juutalaisille vainoojilleen olevansa samanlainen Jumala kuin Isä on?

On mielenkiintoista, että melkein koko kristikunta elää tämän virheellisen tulkinnan ja harhaopin vallassa... ja tuomitsee Raamatun totuudesta kiinni pitävät Kristuksen ruumiin ja iankaikkisen elämän ulkopuolelle kuuluviksi! On heidän onnensa, että Jeesus ei tuomitse yhtä hatarilla perusteilla heitä itseään ikuiseen tuomioon. Vilpittömästi opissa erehtynyt voi silti pelastua, mutta totuudessa vaeltavien kristittyjen veljien tuomitseminen puheissa ja ajatuksissa "helvetin lapsiksi" pelkästään heidän opillisen erimielisyytensä perusteella on Jumalan tahdon vastaista.

Raamatun kirjoitusten mukaan vain Isä on yksin totinen Jumala ja ainoa valtiias. Jeesus Kristus on hänen poikansa, mutta ei sellainen Jumala kuin Isä on. Jeesus on kaiken ylistyksen ja palvonnan ansaitseva herrojen herra ja kuningasten kuningas, Kristus ja Jumalan ainosyntyinen poika, sillä Isä on korottanut hänet kaikkien luotujen olentojen yläpuolelle siihen korkeaan asemaan, joka hänellä nyt kaiken päänä on. (Matt 28:18; Efe 1:19-23; Ilm 5:12-14)

Kolminaisuusopin kannattajista ainakin Albert Barnes, John Gill ja John Wesley selittävät tämän jakeen ([Joh 3:13](#)) siten, että Jeesuksen "inhimillinen luonto" oli alhaalla maan päällä ihmisen ruumiissa, mutta hänen "jumalallinen luontonsa" oli taivaassa Isän Jumalan tykönä. Monet muutkin Raamatun selittäjät uskovat Jeesuksen olleen yhtä aikaa taivaassa ja maan päällä, koska se oli Jumalana hänelle mahdollista: Jumala on läsnä kaikkialla yhtä aikaa tai ainakin näkee kaikkialla henkensä kautta. Mutta eikö tällainen "jumalallisen ja inhimillisen luonnon" jakaminen kahteen eri paikkaan ole juuri sitä jakamista, joka [Khalkedonin kirkolliskokouksen julkilausumassa kiellettiin](#)?

Jeesuksen jumalallista ja inhimillistä luontoa ei saa sen mukaan "jakaa eikä erottaa toisistaan", mutta tässä tulkinnassa niin on mielestäni aivan selvästi tehty: jumalallinen luonto on jäänyt taivaaseen ja inhimillinen luonto on syntynyt maan päällä Marian kohdussa. Tämän täytyy tarkoittaa samalla sitä, että Jeesus on jakanut itsensä kahdeksi eri persoonaksi, koska "ihminen Kristus Jeesus" omistaa oman tahdon, ajatusmaailman ja elämän, joka on erillään "Jumalasta Jeesuksesta". Jos kolminaisuusopin kannattajat olisivat rehellisiä ja vilpittömiä, niin he voisivat ymmärtää tämän asian, kun se heille näin selvästi sanotaan ja selitetään. Edellä mainitut sanan opettajat ovat olleet mahdollisesti vilpittömiä erehtyessään tässä asiassa, mutta samaa ei voitane sanoa niistä trinitaareista, jotka lukevat tämän selityksen ja jatkavat tämän tulkinnan kannattamista, ikään kuin se ei olisi ristiriidassa Khalkedonin uskontunnustuksen kanssa.

Oman lukunsa muodostaa se, tarvitseeko kolminaisuusopin kannalla olevan tunnustaa todeksi Khalkedonin tai minkään muun kirkolliskokouksen laatimaa julkilausumaa tai uskontunnustusta? Miksi tarvitsisi? Jos vilpittömän ja totuutta etsivä kristitty huomaa "katolisten isien" erehtyneen opin muotoilussa, niin eikö ole aivan oikein ja Jumalan tahdon mukaista sanoutua siitä irti? Vai pitäisikö meidän kunnioittaa "katolisten isien" oppeja enemmän kuin Raamatun pyhiä kirjoituksia ja alistua kirkon traditiolle Jumalalle alistumisen sijaan? Ei varmaankaan, jos noudatamme totuutta rakkaudessa ja seuraamme Jeesusta. Ihmisten orjat ja seuraajat eivät välitä kovinkaan paljon Raamatun ilmoittamasta totuudesta ja uskovat sen vuoksi mitä tahansa kirkkojensa opetuksia, joihin ovat sitoutuneet, ja jotka estävät heitä erottumasta totuuden hyväksi Kristuksen Jeesuksen seuraajiksi. Sellaiset saavat nimittäin valtaväestöltä lahkolaisen ja harhaoppisen leiman itseensä. Sanottakoon vielä se, että helvetin pelko estää yhdessä uskovien yhteydestä erottamisen pelon kanssa ihmisiä näkemästä totuutta Kristuksen opin alkeissa ja perimmäisissä kristinuskoon liittyvissä kysymyksissä. Vain pelosta vapaat kristityt uskaltavat uskoa niin kuin on kirjoitettu: muut uskovat rangaistuksen pelon uhalla mitä tahansa sellaista, mistä eivät pelkää joutuvansa rangaistuksen alaisiksi, vaikka se olisi ihan järjetöntä ja selvästi totuuden vastaista.

Tutkiva ja totuutta etsivä kristitty ei saa sitoa itseään orjallisesti jonkin Raamatun ulkopuolisen uskontunnustuksen kannattajaksi, niin että ei voi tarpeen niin vaatiessa muuttaa kantaansa tai olla eriä mieltä "katolisten isien" kanssa opin muotoilussa. Itse asiassa on melko riskialtista laatia Raamatun ulkopuolisia opin muotoiluja, koska niissä mennään kovin helposti "yli kirjoitusten", vaikka näiden uskontunnustusten väitetään ainoastaan "selittävän kirjoituksia" ja "pitävän yhtä niiden kanssa". Todellisuudessa ja käytännössä ne menevät kuitenkin lähes poikkeuksetta "yli sen, mitä on kirjoitettu", ja sisältävät osittain virheellisiä johtopäätöksiä ja tulkintoja alkuperäisestä Jumalan sanasta. Näin on käynyt etenkin kolminaisuus- ja kaksiluonto-opeissa. Ne ovat epäraamatullisia ja totuuden vastaisia ja sisäisesti ristiriitaisia ja järjen vastaisia, joten ne eivät voi olla Jumalan sanan alkuperäisen ilmoituksen mukaista "Kristuksen oppia". "Oppi Jumalasta" on "Kristuksen opin alkeita", mutta valitettavasti valtaosa nimeltään kristityistä ihmisistä on erehtynyt ja kannattanut virheellisiä tulkintoja Raamatusta jo liki kahden vuosituhannen ajan. (Hebr 6:1-2)

2) Jeesuksen puhe päättyy jakeeseen 12 ja siitä alkaa apostoli Johanneksen juonto (kerronta).

Hyvin yleisen lukutavan mukaan Jeesuksen puhe päättyy vasta jakeessa 21, mutta on myös poikkeavia tulkintoja. Esimerkiksi David Pawson uskoo Jeesuksen puheen päättyvän jakeeseen 15, koska jakeessa 16 on käytetty Jeesuksesta nimitystä "Jumalan poika". Jeesus ei käyttänyt itsestään tätä nimitystä vaan sanoi olevansa "ihmisen poika", niin kuin tekee jakeessa 13. "Ihmisen poika" on nimitys, jota vain Jeesus on käyttänyt itsestään Uudessa testamentissa, ja siitä syystä vaikuttaa melko epätodennäköiseltä, että Jeesuksen puhe olisi katkennut jo jakeeseen 12, ja evankeliumissa olisi jakeesta 13 lähtien Johanneksen historiallista kerrontaa. Jos asia olisi kuitenkin juuri tällä tavalla, niin se selittäisi menneen aikamuodon käytön. Jeesus olisi taivaassa sillä hetkellä, kun

Johannes kirjoitti evankeliuminsa, ja hän olisi ehtinyt nousta ylös kuolleista ja tulla alas taivaasta sitä ennen. Jos Johannes olisi kirjoittanut tähän jakeeseen "Jumalan poika" "ihmisen pojan" sijasta, niin tämä tulkinta olisi mitä todennäköisimmin oikea. Nyt asia jää epäselväksi emmekä voi olla täysin varmoja oikeasta tulkinnasta. Jakeesta 14 voisi itse asiassa päätellä, että Jeesus jatkaa siinä puhettaan kertomalla jo etukäteen ihmisen pojan korottamisesta.

3) Jeesus puhuu tässä tulevasta ylösnousemuksestaan.

Tämä tulkinta on kyseenalainen, koska Jeesus käyttää mennyttä aikamuotoa: "ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen..." Jeesus ei ollut vielä kuollut eikä astunut ylös taivaaseen. Itse asiassa Jeesus sanoi Magdalan Marialle vielä ylösnousemuksensa jälkeen, että "minä en ole mennyt vielä ylös Isän tykö". (Joh 20:17) On siten oletettavaa, että Jeesus ei ollut käynyt Isän tykönä heti kuolemansa jälkeen vaan hänet otettiin taivaaseen vasta 40 päivää ylösnousemuksensa jälkeen. (Apt 1:1-12)

Vaikka tämä tulkinta on kyseenalainen, löytyy sille tukea asiayhteydestä ja Raamatun ulkopuolisesta juutalaisesta perimätiedosta, johon palaan myöhemmin. Huomaa, että Jeesus alkaa puhua heti tämän jälkeen korottamisestaan ja viittaa sillä selvästi ristiinnaulitsemiseen sekä sitä seuraavaan kunniaan ikuisen elämän antajana ylösnousemuksensa tähden. On siis siltikin mahdollista, että Jeesus puhuisi tässä tulevasta kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan, vaikka verbin aikamuoto on perfekti, jolla kuvataan mennyttä tapahtumaa.

4) Jeesus oli käynyt taivaassa ihmisenä ollessaan ennen kuin kohtasi Nikodeemuksen

Evankeliumeissa ja Raamatussa ei ole mitään mainintaa Jeesuksen vierailusta taivaassa ennen tätä kohtausta. Jotkut ovat väittäneet, että Jeesus olisi käynyt taivaassa silloin, kun enkelit tekivät hänelle palvelusta hänen saamansa kasteen jälkeen. (Mat 4:11) Raamatussa puhutaan kuitenkin vain siitä, että enkelit laskeutuivat alas taivaasta ja nousivat ylös taivaaseen. (Joh 1:51) Tätä tulkintaa ei voida siten todistaa eikä perustella Raamatun avulla.

5) Jeesus puhui pre-eksistensistään ja vierailustaan patriarkkojen tykönä

Vanhassa testamentissa on mainittu enkeleitä, jotka ovat laskeutuneet alas taivaasta ja nousseet ylös taivaaseen tai ilmestyneet patriarkoille "miehinä" ja jopa aterioineet heidän kanssaan. On silti hyvin tulkinnallista, että Jeesus olisi ollut yksi näistä "enkeleistä". Se on ainakin varmaa, että hänen vierailunsa ei olisi siinä tapauksessa ainutlaatuista, koska enkelitkin olivat tehneet samalla tavalla. Ja koska Jeesus ei ollut vielä ihminen, niin hän ei olisi ihmisenäkään ainutlaatuinen siinä mielessä, että olisi käynyt taivaassa ja tullut sieltä alas. Jeesuksen sanoista näyttää käyvän ilmi, että hän puhuu nimenomaan ihmisistä tai ihmisestä sen sijaan, että puhuisi enkeleistä.

6) Koko jae on myöhempi lisäys

Jakeen loppuosa "joka on taivaassa" puuttuu monista muuten luotettavina pidetyistä vanhoista käsikirjoituksista. Se osa jakeesta ei näytä sopivan millään tavalla tilanteeseen: miksi Jeesus sanoisi olevansa ylhäällä taivaassa, koska hän oli alhaalla maan päällä eikä ollut vielä kuollut eikä noussut ylös kuolleista? Jos jakeen loppuosa on katolisten isien tekemä myöhempi lisäys (ja väärennös), niin miksi koko jae ei voisi olla sitä? Kuulostaisiko Jeesuksen puhe järkevältä ilman tätä jaetta? Onko se olennainen oikean ymmärtämisen saamisen kannalta? Katsotaan, miltä Johanneksen kertomus kuulostaa, kun tämä jae otetaan siitä pois (Joh 3:1-21).

Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä. Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle:

"Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa."

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa."

Nikodeemus sanoi hänelle:

"Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

Jeesus vastasi:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä. Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt."

Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle:

"Kuinka tämä voi tapahtua?"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:

"Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä! Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: me puhumme, mitä tiedämme, ja todistamme, mitä olemme nähneet, ettekä te ota vastaan meidän todistustamme. Jos ette usko, kun minä puhun teille maallisista, kuinka te uskoisitte, jos minä puhun teille taivaallisista? (Jae 13) Ja niin kuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettävän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä."

(David Pawsonin mukaan Jeesuksen puheenvuoro loppuu tähän ja jatko on Johanneksen kerrontaa).

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi. Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen. Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä

enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat. Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi. Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.

Minusta vaikuttaa siltä, että jakeen 13 alku voisi hyvinkin kuulua alkuperäiseen tekstiin ja jopa Jeesuksen puheenvuoroon, mutta sen loppuosa on melko varmasti katolisten isien tekemä myöhempi lisäys, jolla on haluttu tukea kolminaisuusoppia ja Jeesuksen kaksiluonto-oppia tai yleensäkin väitteitä hänen pre-eksistenssistään. Epäselväksi vielä tässä vaiheessa jää kuitenkin se, mitä Jeesus näillä sanoillaan tarkoitti? Mitä olivat ne "maalliset asiat", joista hän oli opetuslastensa kanssa puhunut? Mitä olivat ne "taivaalliset asiat", joista hän nyt puhui? Ja mitä tarkoittaa se, että "kukaan ei ole noussut ylös taivaaseen paitsi ihmisen poika, joka on tullut alas taivaasta"?

Aivan ensin pitää todeta se, että Raamatun ja juutalaisten perimätiedon mukaan sekä Eenok (Hanok) että Elias on otettu elävinä ylös taivaaseen heidän maistamatta kuolemaa sitä ennen. (1Moos 5:24; Hebr 11:5; 2Kun 2:10ss.) Miksi Jeesus sitten sanoi, että "ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen...", etenkin jos hän puhui ihmisistä eikä enkeleistä? Vai ovatko kertomukset Eenokin ja Eliaan taivaaseen ottamisesta juutalaisia taruja tai katolisia valheita vailla todellisuuspohjaa? Näin varmasti on, jos Jeesus tai Johannes on tarkoittanut kirjaimellisesti sitä, mitä on kirjoitettu Joh. 3:13. Mutta tarkoittiko hän sitä vai jotakin muuta? Onko jäljellä muitakin selityksiä kuin edellä mainitut? (Viite 1¹)

7) Jeesus viittasi juutalaiseen taruun Mooseksen vierailusta taivaassa ja todisti Isältä saamastaan valtuudesta oikeana sanan opettajana ja profeettana, luvattuna kristuksena

Juutalaisen tarun mukaan Israel sai "lain" siten, että Mooses kävi taivaassa Jumalan luona ja toi lain alas taivaasta. ([Jerusalem Targum on Psalms 68:19](#)) Psalmissa 68:19, jota Jerusalem Targum selittää, puhutaan kuitenkin Kristuksesta eikä Mooseksesta. Mooses ei ole noussut ylös taivaaseen, eikä laki ole peräisin häneltä, vaan Isä välitti lain Moosekselle Siinain vuorella enkelin välityksellä. Juutalaiset hallitusmiehet korottivat opetuksessaan liiaksi Moosesta, mutta Jeesus osoitti Nikodeemukselle, että Mooses puhui etukäteen Kristuksesta ja korotti Kristusta eikä itseään. Aivan vastaavalla tavalla Daavid puhui Psalmissaan etukäteen Kristuksesta eikä Mooseksesta, niin kuin juutalaiset sanan opettajat luulivat.

Meidän on hyvä tietää, että Nikodeemus ei ollut kuka tahansa opettaja (rabbi) vaan hän oli opettajien opettaja (rabbien rabbi) ja korkea-arvoinen hallitusmies juutalaisten neuvostossa, Sanhedrinissä. Jeesuksen mukaan Nikodeemuksen olisi "Israelin opettajana" pitänyt ymmärtää hänen aiemmat puheensa ja keskustelun alla olevat sanat uudestisyntymisestä. Nikodeemus ei kuitenkaan ymmärtänyt Jeesuksen sanoja, vaikka piti Jeesuksen opettajaksi tulemistä Jumalasta lähtöisin olevana; Nikodeemus uskoi Jeesuksen tekemien ihmeiden olevan todistus hänen valtuudestaan toimia opettajana Israelissa. Nikodeemus on varmasti miettinyt jo ennen Jeesuksen kohtaamista myös sitä, onko Jeesus se luvattu Kristus, jota Israel oli odottanut.

"Taivaalliset asiat" Jeesuksen sanoissa viittaavat mahdollisesti kahteen eri asiaan, tai ainakin toiseen näistä: (1) uudestisyntyminen Jumalan hengestä eli Jumalan lapseksi tuleminen tämän elämän aikana ja (2) ruumiin ylösnouseminen, joka on myös "uudestisyntyminen" (Matt 19:28). Kun Jeesus huomasi, että Nikodeemus ei ymmärtänyt hänen sanojaan, korjasi hän hänelle juutalaisten totena pitämän tarun ja kertoi, että Mooses ei ole käynyt taivaassa ja tullut sieltä alas sen jälkeen.

¹ [Elias](#) ja [Eenok](#) ovat molemmat kuolleet, niin Raamatusta käy ilmi tarkan tutkimisen kautta. (United Church of God)

Jos Jeesus viittasi pelkästään Mooseksen oletettuun taivaaseen astumiseen, niin miksi hän sanoi "ei kukaan ole noussut ylös taivaaseen..."? Tämä johtunee siitä, että Jeesus painotti omaa arvovaltaansa Jumalan sanan opettajana ja profeettana yli muiden profeettojen. Hän on kristuksena se, jolle Isä suoraan puhuu, ja jonka kautta Isä suoraan puhuu. Hän on se "Mooseksen kaltainen" profeetta, jota Israelin tuli kuulla; jos joku ei häntä kuulisi, tuli hänet leikata pois kansastaan. (5Moos 18:15-19; Apt 7:37) Jeesus puhui muuallakin vastaavalla tavalla, niin että korjasi juutalaisten väärät painotukset ja Mooseksen palvonnan asettamalla itsensä Jumalan lähettämänä kristuksena kaikkien profeettojen ja jopa isä Aabrahamin yläpuolelle. (Joh 8:12-59; vrt. 6:31-69) Tämä sai juutalaiset nousemaan raivoon, niin että he tavoittelivat Jeesusta tappaakseen hänet. Nikodeemus kuitenkin puolusti Jeesusta eikä hyväksynyt väärin perustein langetettua tuomiota hänestä. (Joh 7:540-53)

Jeesus ei väitä sitä, että hän olisi itse käynyt taivaassa ja tullut sieltä alas, niin kuin trinitaarit tämän kohdan tulkitsevat. Sen sijaan verbin *anabainō* (ἀναβαίνω) – "nousta ylös" – mennyt aikamuoto (perfekti) viittaa oletettuun Mooseksen taivaaseen nousemiseen, ei Kristukseen itseensä. Verbi *katabainō* (καταβαίνω) – "laskeutua, tulla alas" – on sen sijaan toisen aoristin aktiivin partisiippi, ei perfekti. Se voi viitata sen vuoksi joko menneeseen, nykyiseen tai tulevaan aikaan. Asiayhteydestä voidaan päätellä sen viittaavan ainakin mahdollisesti tulevaan aikaan, jolloin Jumalan poika on laskeutuva alas taivaasta ja herättävä kuolleet ylös, sillä tämä on mahdollista vasta sen jälkeen kun Kristus on ensin kuollut ja noussut ylös kuolleista, ja otettu ylös taivaaseen. Vasta tässä oikeassa tapahtumajärjestyksessä on Jeesuksen sanoissa järkeä, joten hän ei voi viitata sanoillaan oletettuun pre-eksistenssiinsä sen enempää kuin jumaluuteensaakaan.

Asiayhteydestä voidaan siis aiemmin sanotusta tulkinnasta (kohta 3) poiketen päätellä Jeesuksen puhuneen sittenkin omasta ylösnousemuksestaan ja sen jälkeisestä toisesta tulemuksestaan, kun hän on herättävä kuolleet ylös haudoistaan. Siinä "uudestisyntymisessä" tulee Jumalan valtakunta maan päälle ja Kristuksen kanssaperilliset saavat omakseen valtakunnan, jonka Jeesus on luvannut meille ja Israelille antaa.

Toinen tapa ymmärtää Jeesuksen sanat on tulkita ne juutalaisten käyttämäksi sanonnaksi, jonka mukaan "Jumalan viisautta" tulee alas taivaasta. Samanlainen sanonta löytyy Sananlaskujen kirjan 30. luvun alusta (1-4), Baarukin kirjasta (3:29) ja myös Mooses puhuu siitä, kuka nousisi ylös taivaaseen noutamaan Jumalan sanan käskyn ja toisi sen alas, jotta Israel voisi sen käskysanan täyttää (5Moos 30:12). Sen sijaan, että Jeesus olisi tässä kohdassa puhunut tulevasta ylösnousemuksesta tai pre-eksistenssistään, voidaan hänen sanansa ymmärtää todistuksena siitä, että hänellä on Jumalan poikana ja kristuksena suora yhteys Isään Jumalaan, niin että Isä puhuu hänen kauttaan tai vähintään vaikuttaa hänessä ne sanat, jotka hän puhuu. (vrt. Joh 12:42-50; 14:9-11) Jeesus olisi siis korostanut arvovaltaansa ja asemaansa Jumalan sanansaattajana sen sijaan, että olisi julistanut jumaluus-oppia, mikä ei asiayhteyteen todellakaan sovi. Nikodeemus ei aivan varmasti pitänyt Jeesusta pre-eksistenttisenä jumalana, vaikka sanoi hänen opettajana olemisensa olevan peräisin "Jumalasta". (j.2) Jeesus tavallaan vain vahvisti sen, mihin Nikodeemus jo alustavasti ennen heidän tapaamistaan uskoi: Jeesuksella oli Isältä saatu valta opettaa Israelia ja puhua ne sanat, jotka hän puhui.

Kaiken kaikkiaan uskottavimmalta selitykseltä vaikuttaa se, että Jeesus puhui tässä hengellisten asioiden ymmärtämisestä ja painotti omaa asemaansa Jumalan sanan erityisenä opettajana. Hän ei väittänyt käyneensä itse fyysisesti taivaassa ennen kuolemaansa ja ylösnousemistaan. Hän väitti saavansa Jumalalta tietoa ja viisautta tavalla, joka oli mahdollista vain "ihmisen pojalle", joka on se tuleva messias, josta profeetat olivat kirjoittaneet. Hän ei väittänyt olevansa "Jumalan toinen persoona" eikä puhunut tässä oletetusta pre-eksistenssistään. Miksi yleensä olisi niin tehnyt?

Nikodeemus, Johannes ja apostolit olivat juutalaisia, eikä kukaan heistä väittänyt Jeesuksen eläneen ennen kuin hän syntyi neitsyt Mariasta.

Kaikki väitteet Jeesuksen pre-eksistenssistä ja jumaluudesta ovat lähtöisin apostolien jälkeisten väärin opettajien kynästä, eikä niitä löydy Raamatusta. Turvallisinta on pysyä vain sellaisten selvien väitteiden takana, jotka ovat varmasti oikein ja totta. Niinpä Jeesuksen sanominen "ihmiseksi" ja "mieheksi" ja "kristukseksi" ja "Jumalan pojaksi" ja "herraksi" on oikein, mutta väitteet, joiden mukaan hän olisi "Jumala" (sellainen kuin Isä on) ja että hän olisi ollut aina olemassa Isän tykönä tai syntynyt ennen maailman perustamista, ovat hyvin kyseenalaisia ja mahdollisesti virheellisiä. Niitä ei pitäisi kenenkään "varmana Jumalan sanan totuutena" levittää ja vaatia ihmisiä tunnustamaan niitä tosiksi, "tai muuten...!" Uhkailemalla syntyy vain uhkailijoita ja pelottelemalla pelottelijoita.

Luettavaa

- United Church of God, [Did Elijah Go to Heaven? Was Enoch Taken to Heaven?](#)
- [A Correction to The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound, pages 205-210 and 328](#)
- [John Gill's Exposition of the Bible, John 3:13](#)
- Biblos.com, [Commentaries on John 3:13](#)
- Anthony Buzzard & J. Dan Gill, [21ster.org Verses & Words Explained, Video Commentary, John 3:13](#). (Ks. myös "Who is God?" ja "Who is Jesus?")
- Petteri Haipola:
 - Kristinusko-blogi: [kirjoituksia Jumalasta ja jumaluus-opista](#)
 - Totuutta-blogi: [Jumala](#) ja [kirjoituksia jumaluudesta](#)
 - inri.fi sivusto: [kirjoituksia Jumalasta](#) ja [jumaluus-opista](#)